

Основания и основни доводи

Жалбата е насочена срещу Решение на Общия съд от 14 март 2014 г. по дело T-302/11. Решението е връчено на жалбоподателя на 14 март 2014 г. С решението Общият съд отхвърля жалбата срещу Решение С (2011) 2367 окончателен на Комисия от 30 март 2011 (преписка 39520 — Цимент и свързани продукти).

Жалбоподателят изтъква седем основания.

На първо място, Общият съд разгледал в недостатъчна степен и приложил неправилно изискванията за посочване на целта от предоставяне на информация по член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾. Той не разгледал в достатъчна степен съдържащата показанията част от решението, изискващо предоставянето на информация, и нарушил задължението за мотивиране на Комисията.

На второ място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че изискванията за мотивиране съгласно член 296, втора алинея ДФЕС могат да бъдат ограничени от член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003. Поради тази причина Общият съд оставил непроверено оплакването за липса на мотиви по отношение на избора на решението, изискващо предоставянето на информация. Оплакването за липса на мотиви при определянето на сроковете Общият съд също не разгледал в достатъчна степен. Решението си обосновал в част от текста, която имайки дословно същото съдържание е била предназначена за паралелно производство, както и за изтъкнато в него, но различно по съдържание оплакване.

На трето място, Общият съд разгледал в недостатъчна степен „необходимостта“ по смисъла на член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, като приел фактическо изложение на уликите от страна на Комисията за ненужно. Заедно с това поставил погрешни изисквания към отношението между обоснованото предположение за извършено нарушение и необходимостта на поисканата информация. Освен това разтълкувал неправилно член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, тъй като не е приел за наложително да се провери дали поисканата информация е годна. Това довело до накърняване на правото на обжалване по член 18, параграф 3, трето изречение от Регламент № 1/2003.

На четвърто място, Общият съд неправилно приел член 18, параграф 3, първо изречение от Регламент № 1/2003 като правна основа за предоставяне на информация на Комисията след нейната подготовка, класификация и обработка, което не било така в случая на жалбоподателя.

На пето място, Общият съд отхвърлил оплакването за твърде кратък срок за отговор единствено поради абстрактно разглежданата икономическа мощ на жалбоподателя, при това посочвайки недостатъчни и непоследователни мотиви.

На шесто място, Общият съд нарушил собствения си критерий за определеност на актовете на Съюза, като приел, че решението, изискващо предоставянето на информация, е достатъчно определено, макар самият той да е установил, че съдържащите се в него въпроси са неясно формулирани. Освен това специфичните оплаквания за липса на определеност той оставил неразгледани и накърнил правото на обжалване (вж. член 18, параграф 3, трето изречение от Регламент № 1/2003).

На седмо място, Общият съд нарушил правото на защита на жалбоподателя, като приел, че той бил длъжен да представи оценки, които да могат да се използват от Комисията в рамките на икономически анализ за доказване на предполагаемо нарушение на конкурентното право на Съюза.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

**Жалба, подадена на 23 май 2014 г. от Schwenk Zement KG срещу решението, постановено от
Общия съд (седми състав) на 14 март 2014 г. по дело T-306/11, Schwenk Zement KG/Европейска
комисия**

(Дело C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schwenk Zement KG (представители: M. Raible и S. Merz, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

1. да отмени Решение на Общия съд (седми състав) от 14 март 2014 г. по дело Т-306/11, доколкото с него жалбата му се отхвърля,
2. да отмени изцяло Решение С (2011) 2367 окончателен на Комисия от 30 март 2011 г. (преписка 39520 — Цимент и свързани продукти) на основание член 263, алинея четвърта ДФЕС, доколкото се отнася до жалбоподателя,
3. при условията на евентуалност спрямо второто искане, да върне делото на Общия съд за постановяване на ново решение в съответствие с правната преценка на Съда,
4. във всеки случай, да осъди Комисията да заплати съдебните разходи на жалбоподателя в производствата през Общия съд и Съда.

Основания и основни доводи

Жалбата е насочена срещу Решение на Общия съд на Европейския съюз (по-нататък „Общият съд“) от 14 март 2014 г. по дело Т-306/11, доколкото с него жалбоподателят е осъден. Решението е връчено на SCHWENK Zement AG на 14 март 2014 г. С решението Общият съд частично уважава и частично отхвърля жалбата срещу Решение С (2011) 2367 окончателен на Комисия от 30 март 2011 г. относно производство по прилагане на член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003⁽¹⁾ на Съвета (преписка 39520 — Цимент и свързани продукти).

Жалбоподателят изтъква три основания:

На първо място, той посочва, че при преценката на действията на Комисията Общият съд е нарушил принципа на пропорционалност. Общият съд е нарушил правото на Съюза, като не е взел предвид вътрешно присъщото за принципа на пропорционалност стъпаловидно отношение, а именно при съмнение да се приложи по-благоприятното от две средства, които са на разположение. Общият съд е приел за допустимо пряко действие срещу жалбоподателя по пътя на решение, изискващо предоставянето на информация по член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, като се позовава единствено на най-голямата сигурност от предоставянето на информация. Това не било достатъчно за принципа на пропорционалност.

На второ място, Общият съд направил само недостатъчна преценка на конкретния случай, като не е взел предвид съществена част от твърденията на жалбоподателя. Общият съд не разгледал конкретния случай и не взел предвид особените обстоятелства по отношение на жалбоподателя. По-скоро Общият съд изключил една голяма част от производителите на цимент.

На трето място, жалбоподателят посочва, че при нарушение на задължението за мотивиране Общият съд приел за достатъчни шаблонни твърдения на Комисията. Общият съд нарушил задължението за мотивиране на два пъти. Един път той нарушил изискванията за мотивиране на актовете на Комисията, които произтичат от член 296, втора алинея ДФЕС и от член 18 от Регламент № 1/2003. Втори път Общият съд не спазил наложените от самия него норми за мотивиране. В крайна сметка тази преценка на Общия съд го отвела до невъзможност да упражни контрол върху спазването на принципа на пропорционалност. Ако решението на Общия съд не бъде отменено, принципът на пропорционалност в рамките на мерките по разследване съгласно член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 би се изпразнил от съдържание.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).